

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Petro. 294.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Audacissimi Iudæi, cum nullam unquam reuocationis expertem captiuitatem perpeffi sint, præter hanc, quæ crucem secuta est, nescio quo pacto ad meliorem mentem redire minimè sustinent: idque, cum, & Scripturæ, & res ipsæ testimonio suo nobis faueant, & illos condemnent. Ac de his hæcenus. Tu autem ad eos, qui pupilis iniuriam inferre minimè verentur, hoc dicit, quod rex ille regum, & dominus dominantium (seruus enim meus Nabugodonosor, inquit: & Dic seruo meo David, Nam illū dominationis duntaxat ratione ita vocat: hunc autē etiam ob vitæ probitatem) hic pater orphanorum & iudex viduarum appellari gaudet. Siquidē in sublimibus dominationis nomen collocat: in humilibus autem, curæ ac sollicitudinis. Illorum enim dominum se esse asserit: horū parentem. Quocirca nemo pupillos iniuria afficiat, patrem cogitans: nec viduam opprimat, iudicem ob animum sibi proponens: nec alium quenquam fraudet, incorruptum illum iudicē animo & cogitatione versans. Quod si quis prudētia destitutus, ac presentia solum cernēs, cōtrāque ad futura cæcutiens, rapinas lucra esse cēferet, hoc audiat, fraudes ac rapacitates hic quoque persepe pericula parturire, ac non modo facultatibus obari, sed etiam animam ipsam eripere. Non enim si qua sumptio, eadem quoque protinus optima est, verū ea demum, quæ cum honestate coniuncta est: quæ si desit, ad calamitates recta tendit. Quemadmodum enim in venatione, & cepisse pulchrum est, & à præda aberrasse pulchrius, siquidem illud periculo careat, hoc autem calamitatem aliquam afferat: eodem modo in lucris quoque se res habet. Præterquam quod enim probum & ignominiam constant, pericula etiam velut hæreditario iure percipiunt, siquidem cum iustis rationibus opes suas augere possint, alios per fraudē circumuenire aggrediantur. Quod si quis dixerit, Quis non sumendo facultates suas, atque

Οἱ πάντολμοι Ἰουδαῖοι ἔδειπώσατε
 ὑπομεμνησθέντες ἀρχιμαλασίου ἀνα-
 κλήσεως ἁμείρων, ἢ ταύτην ἢ μετὰ
 τὸν σταυρὸν, οὐκ οἶδ' ὅπως, γρασι-
 μαχεῖν οὐκ ἀνεχόνται. καὶ ταῦτα καὶ
 τῆς γραφῆς καὶ τῶν πραγμάτων ἡμῶν
 μαρτυρούμεν, οὐκ ἐκείνων δὲ κατα-
 ψηφισομένων. καὶ ταῦτα μὲν εἰς το-
 σούτων. εἰπέ δὲ τοῖς πολυῶσιν ὀρφα-
 νῶν ἀδικεῖν, ὅτι ὁ τῆς βασιλευόντων
 βασιλείας, καὶ τῆς κυριεύοντων κίερος,
 ὁ δοῦλος μὲν γὰρ Ναβουχοδονόσορ φη-
 σί, καὶ εἶπε τῷ δούλῳ μου Δαβὶδ·
 τὸν μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς δεσποτείας μό-
 νον ἔγωγε κέλευ. τὸν δὲ καὶ ὑπὸ τῆς πο-
 λιτείας, ἔγος πατὴρ τῆς ὀρφανῶν, καὶ
 κριτὴς τῆς χηρῶν κελύμενος χεῖραι
 ὅτι μὲν γὰρ τῆς ὑψηλῶν, τὸ δὲ δε-
 σποτείας ὄνομα πάθει. ὅτι δὲ τῆς
 ταπεινῶν, τὸ τῆς κηδεμονίας. οὐκ ἐκείνων
 μὲν δεσποτῆς εἶναι ἀφ' ἑαυτοῦ κατα-
 τῆται δὲ πατὴρ. μηδεὶς τοιχαροῦ ὀρ-
 φανῶν ἀδικεῖτω, τὸν πατέρα ἐνόσων.
 μηδὲ χρεῶν καταποιεῖτω, τὸν κριτῆν
 φαντασομένους, μηδὲ ἄλλον τινα πλεονε-
 κτεῖτω, τὸν ἀδικεῶν κριτῆν ὀρφρο-
 πολῶν. εἰ δὲ τις σιωπῆσεως χρεῶν, καὶ
 τὰ παρόντα μόνον ὄρων, ἀλλ' ἢ τὰ
 μέλλοντα τυφλώσῃται, κέρδη εἶναι νο-
 μίζει τὰς ἀρπαγὰς ἀκούετω, ὅτι κατ-
 αῦθα πολλάκις κινδυνῶν ὁδίνουσι αἱ
 πλεονεξίαι, καὶ ὁ μόνον τῆς ὑπαρ-
 χόντων στείλονται, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυ-
 χὴν αὐτῶν προσσφαιροῦνται. ὁ γὰρ
 εἰ πλῆμνα καὶ καλλίγον, ἀλλ' οὐκ εἶναι
 μόνον ὁ τῶν καλῶν συμπεφυκε. τίς
 δ' ὑπὸ τῆς βαδίζει ὅτι τὰς
 συμφορὰς. ὡσπερ γὰρ ἐν θῆρα καὶ τὸ
 εἶλεν καλόν, καὶ τὸ ἀμαρτάνει καλ-
 λιον, εἰ τὸ μὲν ἀκινδυνῶν. τὸ δὲ, ὅτι
 τὸ χαλεπὸν πὶ παθεῖν γίγνωσθαι. ἔγωγε
 καὶ ὅτι τῆς κερδῶν. ἀρχαῖον γὰρ
 προσφρασιάνουσι, καὶ κινδυνῶν κλη-
 ρομοῦσιν, εἰγε πλεονεκτεῖ μετὰ τὸ
 δικαίως τὰς ἐπιπέρας ἔχειν δυνάμενος
 ὅτι χαροῖον

Ἐπιχειροῦντες εἰ δὲ τις φαίη, τίς οὐχ ἂν
ἐβελήσῃ λαμβάναν εὐπορεῖν; τίς δ' ἂν
ἔλοιτο κερδύσας ἀπολωλέσας; φαίη
ἂν. τὸ γὰρ ἄφ' ἂν κινδυνεύειν πέλεισι,
κερδαίνειν εἴ θέλει. εἰ κέρδη θηραμάτων
ἔστιν, ἀλλ' ἀδοξίας καὶ συμφορᾶς, ἐπιδή-
ξις κερδῶν τὰ μὲν αἰχρᾶν ἔχει πλὴν
ἰσοδύσειν, τὰ δὲ ἑπικίνδυνον πλὴν
πλεονεξίας. εἴτε οὐδ' ἀφ' τὰ παρόντα
τὰ, εἴτε ἀφ' τὰ μέλλοντα, βαρυτά-
την πλὴν ζημίαν τὸ κερδύσας κερδαίνῃν
ἠγέμενοι, παντὶ οὐκ ἐπιπλήθει ἀδικίας φευ-
γέτωσαν.

Χαρήμωνι, Ζωσίμω, Μάρωνι. σζε.

Charemoni, Zosimo, & Maroni. 295.

Μὴ νομίζοντες, ὡ βέλτεροι, μετὰ
τῆς σαμάτων σέβουσι τὰς ψυχὰς,
ἀδελφοὶ ἀμαρτάνετε, ὡς δίκαιος μὴ ὑφέ-
ξοντες, ἀλλὰ ὡς τὸ κριτὴ πλὴν
ἀλήθειαν μαθόντες, ὅτι καὶ ἀθάνατοί
εἰσι καὶ δικίην ὑφέξεσι. παλινοδία
ἄσπαι. μὴ φοβηθῆτε γὰρ, φησὶν, ἀπὸ
τῆς ἀποκτείνοντων τὸ σῶμα, πλὴν δὲ
ψυχῆ μὴ δυναμένων ἀποκτείνου-
σάτων ἀναπύρου τῆς ἀθανασίας τῆς
ψυχῆς ἢ μετῴσια. φοβηθῆτε μᾶλλον
τοὺς δυνάμειν καὶ ψυχῆ καὶ σῶμα
ἀπολέσαι ἐν γένη. αἰτή καὶ ἡ ἀνα-
στάσις καὶ ἡ κολάσις ἀφειδίς ἐπι-
δείξις. πλὴν γὰρ τὸ δεικνύον ἀπι-
φασιν πῶς ἀπιδείξωσιν ἰχυροτέρων
καὶ νομίζωσιν. ὅτι δὲ καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ
ἀσθῆκη οἱ εὐδοκίμοι καὶ λαμπροὶ
ἠδίσαν ἀθανασίαν, ἀκούσατε τῶν τριῶν
παιδῶν ἐν τῇ χαμίᾳ λεγόντων. Εὐ-
λογεῖτε πνεύματα, καὶ ψυχὰς δικαίων
τοὺ κύριον ἀξιόπιστοι δὲ δῆπουθέν εἰ-
σιν, οἱ τὴν τυραννὸν μὴ φοβηθέντες,
ἀλλὰ πλὴν εὐσεβείαν ἐπιδείξάμενοι,
καὶ τὸ πῦρ δυσωπήσαντες. ὁ δὲ τῆς
σεραφίμ βεωρὸς βοᾶν, τίς ἀναγελῆ
ὑμῖν ὅτι πῦρ χρεῖται; τί ἄλλο ἢ πλὴν
γένηται, καὶ πλὴν τῆς ψυχῆ ἀθανα-
σίαν, καὶ πλὴν τῆς σαμάτων ἀναβίω-
σιν χρεῖται; μὴ οὐ μύθος ἢ γήσοσθε
τῶν ἐπαδέντας ὑμῖν ὡς τὸ τὸ γαφῆς

Ne hac opinione ducti, optimi viri, quòd
animæ vnâ cum corporibus extinguantur,
sine vllò metu peccetis, tanquam pœnas
minimè daturi: verùm à iudicè veritatem
edocti, hoc est, quòd & immortales sint,
& iudicium subituræ sint, palinodiam ca-
nite. Ne timeatis enim, inquit, ab iis, qui
occidunt corpus, animam autem non pos-
sunt occidere (en eiusmodi immortalita-
tis animæ testimonium, cui nemo aduer-
sari queat) timeate autem potius eum, qui
potest corpus & animam perdere in gehē-
nam. En & resurrectionis & supplicij ab
omni mendacio aliena demonstratio. Si-
quidem Creatoris sententiam quouis ar-
gumento firmiorem ac valentiolem exi-
stimare oportet. Quòd autè in veteri quo-
que testamèto probi & clari viri cognitam
habuerint immortalitatem, audite quid
tres pueri in fornace dicant: Benedicite
spiritus & animæ iustorum Domino. Ido-
nei autem scilicet, quibus fides adhibea-
tur, illi sunt, qui tyrannum minimè perti-
muerunt, verùm pietatis specimem edide-
runt, atque ignem tanquam pudore affe-
cerunt. Iam ille Seraphinorum spectator
clamans, Quis annuntiabit vobis quòd
ignis ardeat? quid aliud quàm gehennam
atque animorum immortalitatem corpo-
rumque ad vitam reditū prædicat? Quam-
obrem ne verba ea quæ Scriptura vobis
acciuuit, pro fabulis ducite: verùm ad me-

X x ij